

лията на Богомилъ Андреевъ, кюстендилската публика е имала възможност да види най-личнитѣ артисти на българския театъръ и то въ хубавитѣ имъ роли.

Богомилъ Андреевъ не е можалъ да се задоволи съ изкуството, което се е показвало на публиката отъ сцената на провинциалния театъръ. Той замечталъ за София, за Народния театъръ, дето въ художествено отношение може да се стигне много по-високо. Тѣй като билъ добъръ приятелъ на най-голѣмитѣ наши артисти, той билъ подтикнатъ отъ тѣхъ и отъ личното си чувство за театрално изкуство — и решилъ, неговото мѣсто на артистъ да бѣде между тѣхъ. Тѣзи негови мечти не отишли напраздно — тѣ се сбѣднали — на следната година Богомилъ Андреевъ отново се озовалъ въ София.

Тогава Народниятъ театъръ се е управлявалъ отъ драматическия писателъ Стефанъ Костовъ. Следъ успѣшенъ изпитъ Андреевъ е билъ назначенъ за сътрудникъ на театъра отъ 1 януарий 1928 год., но безъ заплата. Въ края на месецъ априлъ сѣщата година, следъ блѣскавия му дебютъ въ ролята на графъ Лерма отъ „Донъ Карлосъ“ — директоръ на театъра е билъ вече П. Стойчевъ — Богомилъ Андреевъ е билъ назначенъ съ заплата отъ 3000 лв., но все още като сътрудникъ на театъра, като артистъ на изпитание. Малко по-късно, при но-